

Voor de kleuters

Het mooi-e plan-ne-tje

DOOR JO KALMIJN-SPIERENBURG

Bommm, bommm, bommm... Wat is dat mid-den in de nacht?

Gep en Gert, de twee-ling-broer-tjes, zijn er wak-ker van ge-wor-den. Ze zit-ten recht-op in bed.

Wat is dat toch?

Daar is moe-der ge-luk-kig al op de slaap-ka-mer.

„Zijn jul-lie wak-ker ge-wor-den...? Ge-luk-kig Nieuw-jaar, jon-gens! Ho-ren jul-lie de klok-ken lui-den?”

O ja, 't zijn de klòk-ken. Heel in de ver-te wordt ook ge-scho-ten. En af en toe hoor je een knal. Dat is ze-ker een vuur-pijl of een voet-zoe-ker.

Met hun drie-tjes luis-te-ren ze tot het stil wordt.

„Zo,” zegt moe-der. „Ga nu maar gauw sla-pen. Mor-gen be-gint het nieu-we jaar.”

Gep en Gert krui-pen diep on-der de war-me de-kens. Brr, 't is koud. Het vriest, want de ijs-bloe-men staan op de rui-ten.

„Slaap jij al, Gert?”

„Nee...”

„Luis-ter eens, ik heb een mooi plan-ne-tje. Ik ga in het nieu-we jaar èrg mijn best doen, het hèle jaar door.”

„Ik óók, ik doe mee. Kij-ken wie van ons twee-en het het langst vol-houdt?”

„Goed, mor-gen-och-tend be-gin-nen we.”

De vol-gen-de mor-gen staan Gep en Gert heel vroeg op.

St... va-der en moe-der sla-pen nog. Ze zijn heel laat naar bed ge-gaan. Heel stil-le-tjes glip-pen Gep en Gert langs de trap naar be-ne-den.

Wat gaan ze doen?

In de ka-mer is het vreemd stil. De klok zegt al-leen: Tik-tak, tik-tak...

„Ik zal de ta-fel dek-ken,” zegt Gep.

„Goed, dan ga ik thee zet-ten.”

Wat zijn ze druk in de weer, die twee. En wat zul-len va-der en moe-der op-kij-ken, als ze straks wak-ker wor-den!

Ziezo, de ta-fel is net-jes ge-dekt. Mes-sen, vork-jes, bo-ter-vloot-je, jam-pot... Gep is niets ver-ge-ten.

De thee is óók al ge-zet. Die staat on-der de thee-muts te trek-ken.

„Nu ga ik een kop-je thee op een blaad-je bo-ven bren-gen voor va-der en moe-der,” zegt Gep.

„Nee, dat doe ik wel. Ik heb de thee ge-zet.”

„Ja maar, ik heb het plan-ne-tje be-dacht.”

„Jij moet al-tijd de leuk-ste werk-jes doen.”

„Nie-tes.”

„Wel-les.”

„Wacht, ik zàl je...!”

„Kom maar op, jon-ge-tje.”

Klets, pats, klets, pats...

Op-eens, daar gaat de deur o-pen. Het is va-der! Hij is wak-ker ge-wor-den van het la-waai. Nu komt hij kij-ken, of er soms die-ven in huis zijn.

„Wat be-te-kent dat hier? Zeg, vech-ters-ba-zen, moe-ten jul-lie zó het nieu-we jaar be-gin-nen?”

De twee vech-ters-ba-zen kij-ken naar het vloer-kleed.

Daar is moe-der ook. Ze heeft gauw haar och-tend-ja-pon aan-ge-scho-ten.

„Gunst, wat is dat hier?” vraagt ze.

„We wil-den u ver-ras-sen...” snuft Gep.

„We wil-den ons best doen in het nieu-we jaar...” snikt Gert.

Moe-der be-grijpt het met-een. Ze kijkt ern-stig, maar het is toch net, of ze een heel klein beet-je lacht.

Het is erg moei-lijk om te doen, wat je van plan bent,” zegt ze, „la-ten we maar eens proe-ven of jul-lie lek-ke-re thee gezet heb-ben.”

Gep en Gert schui-ven gauw aan ta-fel. Ze heb-ben he-le-maal geen praat-jes meer.

Ze scha-men zich niet zo'n klein beet-je.

ZOEKPLAATJE

Waar is de vos?